

ŞAKUL , GİBİ...

MASONLAR İÇİN DERGİ

CİLT 3

SAYI 24

MAYIS 1990

ŞAKUL GİBİ

MASONLAR İÇİN DERGİ

Sayı : 24

Yıl : 3

Mayıs 1990

Sahibi ve Sorumlu Yönetmen : Mişel MARGULİES
Zincirlikuyu Cad. 9/13 Etiler 80600 İstanbul Tel: 165 69 48

Temmuz ve Ağustos ayları hariç her ayın üçüncü haftasında yayınlanır. Posta ile ve yalnız Mason olan abonelere gönderilir. Dergide çıkan imzalı yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Gönderilen yazılar iade edilmez.

İÇİNDEKİLER

Bir Mektuba "Yanıt"	Prof. Dr. Ziya UMUR	3
Hemşireler ve Yükümlülükler	Müh. Osman TÜMAY	6
Masonlukta Temel Taşlar	Raşid TEMEL	8
En Muh. B. Üs.'dan Bir Mektup	Prof. Orhan ALSAÇ	9
Müsavat Muh. L.'sı Kırkıncı Yılında	Sinan GÜRMENT	10
Sanatkâr Kardeşlerimiz (17)		
Halil İbrahim GÖKTÜRK	M.M.	13
Osmanlılarda Masonluğa Ait		
İlk Kayıtlar (9)	Suha UMUR	16
Dışa Açılma (I)	David O. Johnson	19
Claudius'un İlk Konuşması	R.R. Dora	21
Masonluk Deryasında Damlalar	İsak ENDER	22
Beethoven	Op. Dr. Ahmet AKKAN	24
Oğluma Masal	Teoman OMURTAĞ	27
Masonların Dünyasından		28
Sorular??		29
İlginç Bir Belge	Necdet ERGEZEN	30
Okuyucu Mektupları	Metin ANSEN	32
Kareli Bulmaca	M.M.	34
Adem Hürrem Birader	İ. Mandel + m.m.	35

KAPAKTAKİ RESİM

Prof. Ruşen R. Dora K. tarafından, İstanbul'da, Büyük Ada'nın Maden kısmında bulunan bir evin ön cephesi ile ilgili bir etüd.
(Bkz. Reşat Atabek, "Büyük Adada İlgi Çeken İki Yapı",
Mimar Sinan Sayı 21, sah. 9-20, 1976)

(Alışlagelmiş makalesi yerine, Prof. Dr. Ziya Umut, bu sayıda, derginin 32'nci sayfasında görülebilen bir okuyucu mektubunu cevaplandırmak istemiştir. - Evvela o mektubun okunmasında yarar vardır.)

Sayın Metin ANSEN
Kimsan Ticaret A.Ş.
34437 Sirkeci-İstanbul

16/3/1990 Tarihli mektubunuzu aldık.

"Şakul gibi" dergisine abone olduğunuzu yazıyorsunuz. Sebebi, her halde, sadece, "içerliğini" beğenmiş olmanızdır.

Mektubunuzu dergide yayınlamakta bir mahzur görmüyoruz. Gerçi biraz uzun ama, sakıncalı değil. Bu sebeple "yanıtımız"ın özel olması ihtiyacını hissetmiyoruz. Aksine, mektubunuz vesilesiyle, bazı şeyleri söylemiş olmaktan mutluluk duyuyoruz.

Mensubu olduğunuz masonluğu temsil eden kardeşlerinizden "Bay" diye bahsetmemizin sizi rahatsız ettiğini ifade ediyorsunuz. Bu "Bay" lafını, hakikaten, biz de beğenmiyoruz. Birisine "Bay" diye hitab etmek, bir hakaretmiş gibi geliyor. Ama bu, "öztürkçe" cereyanının bir azizliğinden başka bir şey değildir. Sizden, o "Bay" kelimesini, "Beyefendi" karşılığı kullandığımıza inanmanızı rica ediyoruz.

"Yaşamamızın değişik devrelerinde, 3 kez Nur-u Ziya sokağı masonluğuna girmek için "öneri" aldığınızı söylüyorsunuz." Olaya yaklaşmanız da olumlu imiş. Fakat, anlattığınıza göre, sizi teklif eden Nur-u Ziya masonları ile yaptığınız konuşmalarınızda, sizden, inançlarınızın ve inanışlarınızın açıklanması istenmiş, siz ise "prensipten inanın ve davranışlarınızın yalnızca kişiyi ilgilendirdiğini düşündüğünüz için" teklifleri reddetmişsiniz.

Burada evvelâ, "inanışlarınızla davranışlarınız"ı aynı kefeye koymanıza hayret ettim. İnanışlarınızın başkalarını ilgilendirmedeği tarzında bir kanaate sahip olabilirsiniz; ama "davranışlarınız da" mı öyle?

Ve sizi "öneren" kişiler, size: "Canım, bu bir formalitedir. Sen gene inançların da özgür ol" demişler. Siz de onlara "Hayır bir formalite için bile ödün vermem" diyerek olayı kapamışsınız.

Ama, bizim "düzensiz" diye vasıflandırdığımız bir derneğe üye olmuşsunuz. Sizin kanaatinize göre burası, bizimkiyle aynı olan bir Masonlukmuş.

Evvelâ size şu noktayı açıklamalıyım: Siz, üç "kez" önerildiğiniz yere girmekle çok isabet etmişsiniz. Çünkü size, inançlarınız hakkında sual sorduktan sonra, verdiğiniz cevaba bakarak, "Bunlar bir formalitedir, sen ne istersen yap", demişlerse (şayet böyle demişlerse), sizi kandırmak için yalan söylemişler, en azından yanlış bilgi vermişler. Kendi sordukları suallerin kaçamak cevaplarını da öğretmeğe kalkan o, ciddiyetten uzak kişilere aldanıp aramıza girseydiniz, doğru olmazdı.

Bundan sonra size şu izahatı vermekte fayda görüyorum:

Biz, yani Nur-u Ziya sokağı masonları, topluluğumuza girecek kişileri, Allah'a inananlar arasından seçiyoruz. Nur-u Ziya sokağı masonları, insanların her türlü inanç ve inanışlarında "özgür" olduklarını iyi bilirler. "İnanmayana inan! İnanana inanma!" demeyi asla hatırlarından geçirmezler. "Gerçeğin aksi" dediğiniz şeye kimseyi inanmağa mecbur etmezler. Herkes yolunu, kendi bildiği gibi seçer.

Ve insanların kimisi bir şeylere inandığını; kimisi hiç bir şeye inanmadığını söyler. Bunu biz biliyoruz ve bu iki zümre arasından inananları seçiyoruz. Bu sebeple bir kimse çıkıp bizi suçlayabilir mi? Her hangi bir meslek derneğine, o meslekten olmayanlar alınmıyor, diye yakınmak mümkün mü?

Biz, herkesin mason olması lâzımdır, demiyoruz. Mason olmağa talip olanlar arasından beğendiklerimizi seçiyoruz: Meziyet sahibi olduklarına inandığımız bu insanların, Allah'a da inanmalarını lâzımdır, diyoruz.

Sizin "Tepebaşı Masonluğu"na girdiğinizi öğrenen rahmetli aile dostunuzun "ağzını açıp gözlerini yumarak kıyametler kopardığına inanmıyoruz. Olsa olsa, size karşı şiddetli bir kırgınlık duymuştur; büyük ihtimalle, Tepebaşındaki derneğe dahil bazı kişilerde şahsî bir alıp veremeyeceği vardı. Kırgınlığını, belki, lüzumundan fazla hissettirecek şekilde konuşmuştu. Siz ise bu tutumu: "yaşlılığın, damar sertliğinin oluşturduğu bir davranış biçimi olarak nitelendirdim ve biraz gülünç bularak ciddiye almadım", diyerek sizi çok sevdiği muhakkak görünen bir "ölü"nün hatırasına bile saygısızlık göstermeğe devam ediyorsunuz. İşte biz, biraz da bunlar için, Allah'a inananları seçmek istiyoruz.

Kafanızın almadığı bir şeyi, "ortaçağda katolik ve protestan ırkın (!) birbirinin mahfına (!) çalışması" gibi bir davranış biçimi olarak görüyorsanız, o kafanızı bu kadar beğenmeniz için, pek fazla bir sebep yoktur.

Bu satırları sizi ikna etmek için yazmıyoruz; buna imkân olmadığı meydandadır.

Soruyorsunuz: Sizin de bizim de yaptığımız ne? İnsanların yetkinliğe, mükemmelliğe ulaşması." Ve devam ediyorsunuz:

"Siz onların iyiliği, biz kötülüğü için mi uğraşıyoruz?"

Bu bomboş sualinize ben de, yine bomboş bir sual ile cevap vereyim:

İnsanların kötülüğü için uğraşıyorum, diyen bir insana rastladınız mı? Günün birinde rastlayabileceğinize ihtimâl veriyor musunuz?

Bütün insanlar diğer insanların iyiliğini istediğine; sadece iyi diye vasıflandırabileceğimiz insanların ne kadar çok sayıda olduğunu gördüğümüze nazaran, biz, neden aramıza yeni bir üye almak istediğimiz vakit bu kadar titiz bir seçime başvuruyoruz? Yoksa, insanların "iyi" olmalarından başka şartlar da mı arıyoruz? Sizi oraya veya buraya "önerenler", her önlerine gelen "iyi" kimseyi öneriyorlar mı?

"Devamlı gerçeği aramak misyonunuzu" siz, "beyin yıkama" ile yaptığınızı söylüyorsunuz. Bu kanatte olan bir zat ile nasıl bir ortak yanımız olacak? Hangi fikir değiş tokuşunda bulunacağız?

Kendi kendinizi inandırmak için "katolik, protestan, toplukıyım..." gibi sakat, gevşek veya harcı âlem bilgiler üzerinde bu kadar basit bir mantık kurmak, nasıl oluyor da size yetiyor?

"Bir formalite için bile olsa kesinlikle ödün vermem" diye, haklı olarak öğünen zat-ı âliniz, bizim, bir formaliteden ibaret saymadığımız bir prensibe sadık kaldığımız için, aramıza girememiş olmaktan alınmamalısınız.

Biz, Masonluğun bir "savaş", masonların ise bu yolda bir "savaşçı" olduğu fikrinde değiliz. Bize göre Masonluk, gayesi kendi kendini tanıyıp olgunlaştırmaktan ibaret bir hayat felsefesidir. Fransız ihtilâlcileri gibi, "kardeşim ol, yoksa seni öldürürüm", demiyoruz. Son derecede ferdiyetçi (individualiste) olduğumuza göre, hangi bakımdan "Panurge"ün koyununa benzetilebileceğimizi anlamıyoruz.

Muhterem Beyefendi, biz, sizi küçük görmüyoruz. Gerçeğinizi tanıyoruz. İyi insanlar olduğunuzdan asla şüphe etmiyoruz; Türkiye'nin seçilmiş insanlarından-sınız. Sadece "Nur-u Ziya Sokağı masonları"ndan değilsiniz, diyoruz. Nasıl ki biz de, "Tepebaşı derneği"ne dahil değiliz.

Saygılarımla,

Prof. Dr. Ziya UMUR

HEMŞİRELER VE YÜKÜMLÜLÜKLER ÜZERİNE

Müh. Osman TUMAY

Vicdan ve bilinç, bir aydının hem ayrıcalığı, hem de başının belâsıdır. Kabul edilmez bir davranış veya fikirle karşılaştığımızda içimizden kabarıp gelen protesto çığlıkları, sadece aydının kendisiyle hesaplaşması değil, aynı zamanda insanların üzerine ölü toprağı serpilmesine de engel olan irili ufaklı yer sarsıntılarıdır. İlk sayısından beri okuru olduğum Şakul Gibi eğer bu yanımızı ortaya çıkaran bir forum niteliği alabilmişse, bundan gurur duymamak mümkün müdür? Bir toplumun kaymak tabakasını alacaksınız, eğileceksiniz ve aykırıklar olmayacak... Bu olanak dışıdır. Çok sesliliği, muhalefeti ve düşünceye saygıyı öğrenme aşamasına geldiğimiz şu günlerde öncülüğü biz Masonlar yapmayacak da kimler yapacak?

Aşağıdaki satırlar basılmak üzere veya başka bir amaçla kaleme alınmadı. Fikirler doğru olmasa da bir tartışmayı başlatmak bazen yeterli olabilir.

Şakul Gibi'nin 21. sayısında okuduğum *Hemşireler Olarak Yükümlülüklerimiz* başlıklı yazı çok ilgimi çekti. Mason olmayanların da görüşlerini yansıtabilmesi Şakul Gibi'nin ufkunu genişletmekle kalmıyor, aynı zamanda bizlere de hariçten sorumluk getiriyor. Tüm bireyleri için sorumluluk duyduğumuz ve bağrından çıktığımız toplumumuzla sağlıklı fikir alış verişinden sadece yarar sağlanacağından kuşku duymuyorum. Hariçten bize yöneltilebilecek iyi niyetli eleştirilerin üzerinde dikkatle durulması görüşündeyim. Mason olmayanları, eninde sonunda bizler gibi düşünmek durumunda kalacak kişiler gözüyle görmeyenlerden biri olarak bu yazı beni üzerinde düşünmeye itti. Bu konuda ilk ivmeyi vermesi açısından Sevil Ayan Hemşiremize teşekkürü borç bilirim.

Tutuculuk ve muhafazakârlık genellikle aynı alanda kullanılan iki kelimedir. Oysa ilkinde eskiye körü körüne bir bağlılık, diğerinde ise tecrübe ve geleneğe saygı vardır. Masonluğun ilkeleri konusunda muhafazakârsıdır; çünkü hür düşünce, kardeşlik ve eşitlik evrensel doğrulardır, insanı diğer canlılardan ayıran temel özelliklerdir. Bunlara bağlıyız, bu ilkelerimiz söz konusu olduğunda muhafazakârsız. Bir de içinde yaşadığımız yer ve zaman koşullarının dayattığı kural ve davranış biçimleri vardır. Bunlara karşı sürekli ve kayıtsız direnme ise, bizleri çağın ve gerçeklerin gerisinde bırakabilir. Pek çok düşünce ve kurum bu esnekliği gösteremediği için tarihin sayfalarındaki yerlerini alamamışlardır. Nesilden nesile devredilen bir meşale gibi, ütöpik bir gayeyle çalışan biz yapı ustaları, meslek kuruluşumuzun ölümsüz olmasını sağlamak zorundayız.

XX. Yüzyılın büyük gelişmelere sahne olan bir yüzyıl olarak tarihte yerini alacağını ansiklopedilerine kaydetmeye koyulanlar, geçen yıl bir kere daha irkildiler. XX. Yüzyıl daha pek çok gelişmeye gebeydi. İnsanlık, göz kamaştırıcı bir silkinişle üzerindeki son kısıtlamalara da baş kaldırıyordu. Artık sorulan soru "Neden?" değil, "Niçin olmasın?" idi. İşte bu aşamada çağı yakalamak ve onu elden kaçırmamak biz Masonlar için çok önemlidir. Bu nedenle yukarıda sözü edilen yazıda yer alan bazı paragraflar, bazı Hemşirelerimizin yanısıra benim de itirazlarıma hedef oldu.

"Evlerimizde, Kardeşlerimizin Masonik rahatını ve huzurunu temin edebilecek tüm önlemleri almalıyız. Devamsızlıklarına ve Masonik çalışmalarının aksamasına yol açabilecek gezi misafirlik, eş dost ziyareti programları düzenlememeliyiz."

"...çalışmaya gidecekleri günlerde, koyu renkli elbiselerini hazır bulundurmaliyiz."

Bizlerle aynı neslin mensubu, aynı eğitimi görmüş, çağımızın gereği her bakımdan eşit olmamız gereken eşlerimizin görev ve sorumlulukları bunlar mı olmalıdır? Bütün aile yaşantılarını hiçbir zaman katılamıyacakları bir cemiyetin talepleri doğrultusunda mı planlıyacaklardır? Bırakınız bir aydın olmanın gereklerini, bir Mason olarak yakın çevremize yararlı olmak için bile aktif bir harici yaşantı zorunluluğunu yadsıyarak, tüm öncelikleri eşlerin devamına mı vereceklerdir? Bir Mason'un görev ve sorumlulukları öncelikle kendi aile çevresinden başlamaz mı?

"Hemşire olarak en önemli yükümlülüğümüz, aynı Kardeşlerimiz gibi, sır saklama alışkanlığıdır."

Hangi sır? Hemşirelerimiz de dahil sırlarımızı kimseye söylememeye yemin etmedik mi? Tekris dönüşü evde eşinin meraklı sorularına cevap vermemek, ve bu yüzden onunla aramızda ebediyen açılmayacak bir sır perdesi oluşturmak hangimizin hoşuna gitti? Kendilerine bile emanet edemediğimiz sırları nasıl olup da öğrenip muhafaza edecekler?

"...Hemşireleri kaynaştıracak, toplu gezi, piknik, konser, çay, tiyatro, yemek gibi etkinliklerin düzenlenmesinin, sayısız yararlar sağlıyacağı kanısındayım."

Biz Kardeşler arasında var olan ve üçyüz yıllık bir geçmişe dayanan bağların, bu felsefi eğitimden yoksun bırakılan eşlerimiz arasında oluşması bu aktivitelerle mi mümkün olacaktır? Yukarıda sayılan seçeneklere bakıldığında eşlerimizi biraz "fasulyeden" oynatmış olmuyor muyuz? Kanımca artık onlara oyalanacakları alanlar bulmak yerine, henüz bilmediğimiz düşünsel potansiyellerinden daha aktif olarak nasıl yararlanabileceğimizi araştırmanın zamanı gelmiştir. Üçyüz yıllık gelenek ve kurallar engel değil, yol göstericidir.

MASONLUKTA TEMEL TAŞLAR

ÜÇ BÖLÜMLÜ KURALLAR

Raşid TEMEL

Yaşamın akıl ve hikmeti daima tazedir, yeşil yonca yaprağı gibi. Bilgi ekseriya "üç" kuralına uygun olarak gelir. Aşağıdaki eski sözler yıllarca evvel olduğu gibi bugün de geçerlidir. Evvela Masonik anlayışı sonra gerçeğe girişi ve nihayet doğruluğu verecektir.

- İnsanın hayatta yalnız bir kere elde ettikleri:
Ana baba, itibar, gençlik.
- Küşümsenmeyecekler:
Düşmanlık, borç, hastalık.
- Daima hatırdan tutulacaklar:
Acıma, affetme, nezaket.
- Hiç beklemiyenler:
Zaman, ölüm, müşteri.
- Herkesin uyuşmadıkları:
Güzellik, mizaç, talih.
- Hatırdan çıkarılmaması gerekenler:
Gerçek, görev, ölüm.
- Kimsenin elinden alınamıyacaklar
Zekâ, bilgi, potansiyel.
- Gidince geri gelmiyenler:
Oktan çıkan yay, ağızdan çıkan söz, bedenden çıkan ruh.

New Age'den

Prof. V. Mh. Nime,
Orhan Albas
Genel Cel. Em. Öğr. Öğret.

Yasilyurt Sahak 1311
(06690) Kavaklıdere - Ankara

☎ : (4) 127 31 72

Ankara, 29.3.1990

Sayın Mişel MARGULİES
Zincirlikuyu cad. 9/13
80600 Etiler - İSTANBUL

Değerli Kardeşim MARGULİES;

Şakul Gibi'nin Mart sayısında yayınladığınız mektubun okunmayan kısımlarını okudum. Bizler varken gerideki-
lere bir şeyler bırakmalı, diyorum:

1.El afvü indi kiram el nası makbul.

Yani: Asillerin affetmesi herkesçe makbuldür.

2.An karın hüsnü mülakat ev'iyesine terfikan.

Yani: Yakında hayırlısı ile kavuşmak isteklerini de ekleyerek.

İki de yanlış var:

Biri dar sütunun son satırındaki "olduğunuz,

"eylediğiniz,, olacak.

İkincisi geniş sütunun yukardan üçüncü satırındaki

"Merasim kabule gerek,, değil "Merasimi kabuliyenizin,, yani kabul
merasiminizin, şimdi kullandığımız kelimelerle "Tekrisinizin,,

Kardeş sevgilerimle.

Orhan Albas
Orhan ALSAG

MÜSAVAT MUH. L.'sı KIRKINCI (1950-1990) YILINDA

(23. 3. 1990 Cuma günü kutlama celsesinde Üs. Muh.'in konuşması)

Sinan GÜRMEN

Uykusuz gecelerimiz, gençlik ideallerimiz, olgunluk ilkelerimiz, düşüncede yoğunlaşmamız, her türlü beyin saplantısı, esaret ve kuzu kuzu köleliğinin üstünde ve ötesinde, bilimin aydınlatığı kadarını bilen, ötesini ise uydurmayıp, uydurmalara kanmayıp, yalnızca bilimin aydınlatmasını bekliyen, gerçeğe ve geleceğe onun açtığı yoldan giden, güç kaynağımız aklımızla beslenen bilincimiz, ve onun ulaştığı insanın misyonu ile ilgili, daha sonra da insanlar arası düzenle ilgili değer kavramlarımız, aynı yönde buluştuklarımızla sevgiyle ve sabırla, adeta kardeşesine bütünleşerek birlikte sürdürdüğümüz kırk yıllık yolculuğun adıdır Müsavat. Kardeşlerim, Müsavat bizim, biz Müsavatız. Tek başımıza iken Müsavatın tümü, birlikte iken onun bir halkasıyız. On sekizi bu gün ebediyette, ikisi vadedimizden uzakta, yirmi kardeşle başladığımız yolculukta, sarmal kardeş kolları ile birbirimize sarılarak geçmişten geleceğe doğru yol alıyoruz...

Kırk yıl kısa mı uzun mu? Zaman sübjektif; kimi diyecektir bir karış zaman, masonluk tarihinin küçük bir bölümü; kimi ise diyecektir 1950-

1990, masonluğun kuruluşundan locamızın kuruluşuna kadar geçen zamandan çok daha uzun ve önemli bir zaman süresi. Ve ilave edeceklerdir: Locamız kurulduğu yıl daha jet yolcu uçakları uçurulmamış, hidrojen ve nötron bombaları yapılmamıştı. Ne uzay mekikleri, ay fatihleri, ne uydu filoları, ne yarı iletkenler, renkli TV'ler, her yeri saran elektronik cihazlar, iletişim devrimleri, ne atom reaktörlü gemiler, nükleer araştırma ve enerji santralleri ve nükleer uygulamalar, ne genetik buluşları, partikül fiziğinde atılan adımlar, astro fizikteki dikkat çekici gelişmeler, ne çok başlıklı roketler, laser, uzay savunma sistemi ve projeleri, tıptaki hamleler, değişen kalpler, organlar, ve de ne belki geleceğe göre abaküs ama bu gün için 5'inci nesline ulaşan bilgisayarlar, üretimde kullanılan robotlar... Bir yandan yaşamımızı kolaylaştırırken diğer yandan da bilime ve bilgiye ulaşma hızımızı arttıran yüksek teknoloji ortada yoktu henüz locamızın kurulduğu yılda...

Ve bu gün kardeşlerim, Müsavatla geçirdiğimiz kırk yılımızı uğurluyor, yaşamımızın bitirdiğimiz önemli

bir bölümünü, bir çizgiye geçmişe malediyoruz. Görevini başarmış olmanın mutluluğu ve huzuru yanında bir yandan buruk bir hüznün içinde olabiliriz. Hemen kendimizi toplayalım kardeşlerim. Bu gün Locamızın, masonluğumuz geçmişini kutlarken, geleceğini de düşünme zamanımızdır. Duraklamadan, tereddüt etmeden ileriye dönüp, gelecekteki kardeşlerimize yeni kırk yılları hazırlamak durumundayız.

Uyanık ve dikkatli olmalıyız kardeşlerim ve dışarıdaki sese kulak vermeliyiz. Artık harici alem, masonluğun yüzyıllardır görmeye alışageldiği Fenerbahçe tramvayı değildir. Yürürken arka basamaklarından yere sekip çiçek toplanan, kelepek kovalanan, biraz müzik ve felsefe yaptıktan sonra azıcık koşup ön basamaklarına zıplayan o sevimli hurda demir yığını. O sevimli biçare tramvayla, o harici alemle tempo gitmek kolay, hatta biraz daha hızlı koşup onu da bir nebze hızlandırmak olası idi. Masonluğun iç hızı, yavaş oynayan film benzeri, dış hız yanı harici alemin hızından daha dinamik, onu etkileyici ve bir ölçüde süratlendirici düzeydeydi. Ya şimdi?..

Dış alemin filmi hızlandıkça hızlandı, resim kareleri öyle akmaya başladı ki, izlemek ve kavramak çok zorlaştı. Kırk yıl önceki yenilikler ve yeni bilgileri görüntüleyen kareler, insanlığın başından bugüne bilgisini resimleyen film rulosunun yarından çok gerilerinde, ta başlarına yakın bir yer-

de kaldı. Fenerbahçe tramvayı, yerini hava yastığında şimşek gibi yol alan elektro manyetik Japon trenine bıraktı.

Biz masonlar, dış alemdeki bazılarının hamamisi savunmalarla, bazı şeylerin hiç değişmeyeceğini geveleyip bir yerlere tutunarak ayakta durmaya çalışanların durumuna düşmeyecek, aklın ışığında durum değerlendirmesi yapmalı, insan bilincinin kavram ve kurumlarının yeniden yapılaşmasına yatkın ve hazır olmalıyız. Evet insanların değişmeyen yanları vardır. Tıpkı bilgisayarların kapasitelerinin bir bölümünü bloke eden sabit programları gibi, insanın da duyguları, doğal eğilimleri ve zaafı işlenmemiş haliyle, gelecekte de geçmişteki ile aynı özellikleri taşıyacaktır. Tıpkı bir bilgisayarın değerini, yeteneklerini ve yararlılığını ona yüklenen programın sağlayışı gibi, insanın değerini de ona tabiattan gelen sabit programı değil, sonradan edinebildiği doğru ya da yanlış ve sahte bilgi ve değerlerle kendi aklı ile yaptığı yazılım belirler. O akıl, o bilinç, şu yada bu şekilde şartlandırılmamış, köreltilmemiş ve özgürse, ömür boyu geliştirebileceği, programlar yaratır. İşte kardeşlerim, istisnalar dışında, insanların asırlar asrı sabit ve kontrol altında tutmaya çalıştıkları bu programlardaki değişiklikler, günümüz insanlığının hızını sağlamışken, giderek daha yeni ve ileri programlarda fırsat hazırlamaktadır.

Sevgili kardeşlerim, sevgi, kardeşlik, sabır, hoşgörü, insanlık için özveri, masonluğun özelliklerinden-se de, bu özellikler yalnız masonlara, masonluğa özgü değildir. Bu özellikler Dünyadaki tüm inanç sistemleri, her köşe başında görülebilen tarikat, dernek ya da klüplerde bir benzer şekliyle görülebilmektedir. Ve pratikte, çatımız altında da harici alemde uyar insanların ulaştıkları ölçülerin çok ötesinde bir sonuç almamaktayız. Bizi geleceğe ulaştıracak, insanlığın sonuna dek varolmamızı sağlayacak asıl güç, gerçeği ve yalnız gerçeği arayışımızdaki özür bilinç, metod, cesaret, beceri ve kararlılık olacaktır.

Fenerbahçe tramvayının yerine havada giden süper treni koyan, insanlığı bu günkü hızına ulaştırıp gelecekte daha da hızlanmasını vadederlerse hiç bir ön şartsız, Evrenin gerçeğini kafalarındaki gerçek şartlanmasına uydurmaya çalışmadan, sorulara bilim yolu ile bildikleri kadarına cevap verip, eksik kalan cevapları ise bilim yolu ile aramaya devam ediyorlar. Zor bir dönemdeyiz kardeşlerim. İnsanlık yeniden ve yeniden yapılanırken, masonluğun geleceği için doğru kararlara varmak durumundayız. Geçmişte iç hızımız dış hızdan yüksek, biz harici alemleri etkilerken bu gün bir gurup bilim adamı ve araştırmacının sağladığı yüksek hızı kavramakta güçlük çekiyoruz.

Bir seçeneğimiz, değişen hiç bir şey yokmuş gibi davranıp kendi hayatımızı eskisi gibi yaşamamız ve o hu-

zı sağlıyan ya da iyi anlıyan ve olara yol hazırlayan insanların dışındaki, boş gözlerle şaşkın bakan büyük çoğunluğun içinden, taze kan edinmemiz.

Bir diğer seçeneğimiz ise taze kan olarak öncelikle insanlığa hız veren öncüleri seçmemiz, onlarla uzlaşmamız, bildiğimizden çoğunu onlardan öğrenirken, bir yandan iç hızımız insanların öncülüğünü üstlenenlerin hızıyla eşitlenir, biz o hızı kendimize malederken, diğer yandan ilke ve metodlarımızdaki kalıcılık ve devamlılıkla, öncülerin çoğalması ve hızlarının daha da artmasında etkin rol oynayabilir. O teknoloji merkezleri, araştırma laboratuvarları, üniversite bilim çevreleri ile mabetlerimiz arasında görünmeyen köprüler kurarak, insanlığın bilimde, teknolojiye, toplumun yönetim ve sanattaki öncüleri ile özdeşleşebiliriz.

Kardeşlerim, gelecek için bu yollardan birini seçerken unutmayalım ki birinci yol çok kolay, rahat, asayiş berkemal... Bilinçleri ikinci yolu gösterenler, bir yandan masonluğun, diğer yandan insanlığın geleceği adına yeni mabetlerin inşasında, gerçeğe ya da Evrenin Ulu Mimarına giden tek yolda taşları yeni biçimlerde yontmaya hazırmısınız?

Eğer hazırsanız kardeşlerim, locamızın kırkncı yılı bir kere daha kutlu olsun ve dileyelim ki yeni ve öncü kuşaklarla nice kırk yıllara ulaşacak gücü daima kendinde bulsun.

SANATKAR

KARDEŞLERİMİZ (17):

HALİL İBRAHİM GÖKTÜRK

M.M.

Yirmi sene müddetle Türk ordu-
sunda subaylık, 25 sene de yazarlık
yaptıktan sonra, genç ve dinç bir alt-
mışbeş yaşında iken, ani bir kararla re-
sim yapmaya başlamak, ressamlığa
soyunmak, her halde büyük cesaret
işi. Oysa, mahallelim olan (Beşiktaş)
Halil İbrahim GÖKTÜRK Kardeşi, Se-

rencebey yokuşunda, Cemal Reşit
Rey üstadın senelerce oturmuş oldu-
ğu evin karşısındaki evinde ziyaret et-
tiğimde, öyle amatör bir ressam değil,
son iki yılda iki sergi açmış, TRT tele-
vizyonunca kendisi ile röportaj yapılmış,
resim satmış bir sanatkar ile karşı-
laştım.

Bu dünyaya doğuşu, Isparta
1920. Masonlukta yeniden doğuş, An-
kara Bilgi Muh. L.'si, 1970. Bu arada,
İstiklal Savaşında şehit düşmüş bir as-
kerin oğlu olarak Maltepe Askeri Lise-
si, ve 1941'de Kara Harp Okulundan
mezuniyet... Robert College ve İngiliz
filolojisinde İngilizce öğrenimi, Ame-
rika ve Almanyada mesleki eğitim ve
1961 yılında emeklilik.

Daha 1949 yıllarında şiir yazma-
ğa başlayan genç emekli subayın, boş
oturması düşünülemezdi. Nitekim,
Halil İbrahim Kardeş, kısa bir uğraş
sonunda gazetecilik ve yazarlık içinde
buldu kendini. Tübitak'ın yayınladığı
"Bilim ve Teknik" dergisinde, 5 yıl müd-
detle, hiç aksatmadan her sayısında
bir makalesi vardı. 1962 yılından itiba-
ren de, çoğu biyografi türünde onbir
kitabı basıldı. Bunların arasında;
"Hercai Şehir" (şiirler), "Beyazıt Devlet
Kütüphanesi Müdürleri", "Çağlarını
Aşanlar", "Mavi Gözyaşları" (şiirler),
"Atatürk ve Çağlarını Aşanlar", "Şeket
Süreyya Aydemir" ve "Mithat Cemal
Kuntay"ı sayabiliriz.

Halil İbrahim Kardeşin gazeteci
ve yazar yönünün yanında bir de rad-
yo yayıncılığı var. 1980 yılından 1985

yılına kadar sürdürdüğü bir program dizisinde, "Semtten Semte İstanbul" ve "Çağlarını Aşanlar" gibi diziler yazmış ve TRT İstanbul radyosundan sunmuştur.

Derken enflasyon 1985'te kâğıt fiyatlarını, kitap yayınlamayı müşkül hale sokan bir seviyeye ulaştırınca, kendi tabiri ile: "Birdenbire resim yapmaya başladım..." Önce karakalem, sonra sulu boya ve şimdi yağlı boya. Bu arada Güzel Sanatlar Akademisinde Devrim Erbil Atölyesinde bir süre çalışma.

Halen evinde, atölye haline soktuğu bir odada sabahın alaca karanlığından, gün batımına kadar resim yapıyor...

Peki, ya Masonluk? "Devamlı mısın?" diye sordum. "Evet, evet." diye cevaplandırdı. "Niçin?" sorusuna cevabı ise: "Bir yere ait olma hissimi tatmin etmek için!" diyor. Ankarada, Bilgi Muh. L.'sından sonra, 1979'da evini İstanbula nakledince Ülkü Muh. L.'sına tebenni, çok kısa bir süre için Gün Muh. L.'sı ve şimdi ise, kurucularından olduğu Gönye Muh. L.'sının üyelerinden.

"Masonluk ve Sanat, özellikle senin resim sanatın; var mı aralarında bir bağ, bir ilişki?" Sualin cevabı net ve kesin: "Sanat güzelliştir. Neden güzellik onu süslesin diyoruz? Çünkü kuvvet ve emek ile meydana gelen, güzellik ile süslenmezse, tümüyle anlamsızdır. Aslında *Art speaks for itself* - Sanat kendini anlatır, izah eder-. Duyularla algılanan bir duygu ve heyecan kaynağıdır, tıpkı Masonluk gibi."

Konuya girdikçe heyecanlanan Halil İbrahim Kardeş, elinde tuttuğu fırçayı bir orkestra şefinin batonu gibi sallıyarak hissiyatını vurgulamak istiyor. "Ben, Gauguin gibi, Winston

Churchill gibi, içimde coşku, tutku ve koparılmazlığı duyuyorum. Zira resimden zevk alma olayı, estetik obje ile estetik sübjede arasındaki titreşim ve etkileşimdir."

Asker, yazar, gazeteci, radyo programcısı, konferansçı (Lions ve Rotaryenler önünde 18 konferans), Mimar Sinan Muh. L.'si üyesi ve inanmış Mason, Halil İbrahim GÖK-TÜRK'ün şair yanının bir ucuna dokunarak ziyaretimizi tamamlayalım:

« Tekkeden koğuluruz, amma Meyhaneden vâki değil...

« Herkes toprak olur amma, Kiminin rengi hâki değil...

« Pek kasılma meyhaneci, Bura sana da bâki değil.

OSMANLILARDA MASONLUĞA AİT İLK KAYITLAR (9)

ESRAR-I FARMASON

(Devam)

Suha UMUR

Muhterem yine münkire cehren (*yüksek sesle*) hitab edip der ki, "Efendim gerek işbu cemiyetin loncasında sebkât eden (*geçen*) tecrübelerde gösterdiğiniz sebat ve gerek Mevcudatın Mimar-ı Azamı nezdinde mucib-i hoşnûdî olan efkâr-ı şefkât ve mürüvvetin semeresini istihsal edeceğinize şüphe yoktur", dedikten sonra teşrifatçıya dönüp, Karındaş, bu mülâzımı alıp birinci Dideban'a teslim ile tâ-key (*ne vakte kadar*) şekl-i mustatil zaviyesinde (*dik açıda*) birinci hatvenin (*adımın*) nasıl atıldığını târif etsin. İkinci ile üçüncü hatveyi dahî sen târif ettikten sonra kürsünün önüne getir diye tenbih eyler. Münkir, işbu şekl-i mustatil zaviyesinde üç hatve atması, çırak yürüyüşü tâbir olunur. Birinci Dideban işbu yürüyüşü münkire târif ettikten sonra teşrifatçı münkiri alıp kürsünün yanına getirir ve orada diz çöktürüp bir pergelin uçlarını sol memesinin üzerine dokundurur. Ol halde Muhterem çekicini bir kere vurduktan sonra, Karındaşlarım, ayağa kalkıp usul ve kaidemizin icabını icra ediniz, zira bu gün gelen farmason mülâzımı mucib-i dehşet olan yemini edecektir diye nida etmesi üzerine karındaşların kâffesi kıyam eder (*hepsi ayağa kalkar*) ve ellerine birer kılıncı alıp mukannen olan yemin, usulü vechile icra oluncaya değin kaidece icab eden halde dururlar. İşbu yemin icra olunduktan sonra teşrifatçı işbu yeni farmason mülâzımını alıp iki direk arasına getirir.

Şu halde cümle karındaşlar, merkumu ihata edip (*adı geçenin etrafını sarıp*) kılıncılarının uçlarını onun gövdesine doğru uzattıklarından kendisi kirpi gibi büzülüp kalır. Kılıncılar dahî kirpinin dikenleri gibi üzerinde dikilmiş bir halde bulunur. Teşrifatçı merkumun arkasına geçip gözlerinin bağını çözüp gözbağını açmak için Muhteremin emrine muntazır olduğu gibi diğer bir farmason dahî eline mikdar-ı kâfi barut olduğu halde farmason mülâzımının önünde bir buçuk arşın mesafede durur ve bu sırada

Muhterem, birinci Didebana hitab edip der ki, madem ki bu mülâzım cesaret ve sebatı sayesinde bu uzun uzadıya tecrübelerden muzaffer çıkt⁽¹⁾ bundan sonra kendisinin beynimizde kabul olunmasını tensib ediyor musunuz (*aramıza alınmasını uygun buluyor musunuz*), dedikte birinci Dideban, evet, cevabını vermesi üzerine,

Muhterem - Onun için ne istiyorsunuz?

Birinci Dideban - Nur istiyorum, diye cevap verir.

Muhterem - İstedığınız nur ise zuhur etsin, dedikten sonra, mâhut çekicini üç kere vurur. Çekici üçüncü vuruşunda teşrifatçı, mülâzımın göz bağıni çözer ve derhal mezkûr barut tertibini tahiyye (?) eden karındaşı, is-pirto tabir olunan ruhun yandığı kabın içine atmakla şiddetle üflediğinden gayet kuvvetli bir alev çıkar, Muhterem, yeni îmana gelen herife der ki, "Karındaşım senin üzerine doğru dikilen bu kılınçlardan hiç korkma. Bunlardan ancak yalan yere yemin edenler korkmalıdır. Sen cemiyetimizin sâdik azasından bulunduğun müddetçe bu kılınçlar daima seni muhafaza-yaya hazır bulunacaktır ve şayet ihanetin tebeyyün edecek olur ise ahz-i sar (*öç alma*) ve intikama mahsus olan bu silahlardan kurtulmak için kürre-i arzın hiç bir köşesi sana melce ve penah (*siğınacak yer*) olamaz".

Merkumlar, işbu feth-i azimden sonra kılınçlarının ucunu yere eğip Muhterem dahî yeni karındaşı kürsünün yanına getirmek için teşrifatçıya emir eder.

Merkumu oraya getirdiklerinde diz çöktürürler. Muhterem dahî gelip elinde bulunan seyf-i âteş-feşânın (*alev saçan kılıcın*) ucunu merkumun başına dayadıktan sonra der ki, Kainatın Mimar-ı Alisi nâmına ve bana verilen mezuniyete istinaden farmason çıraklığını ve bu mukaddes lonca odasının azalığını sana tevcih eyledim.

Bundan sonra Muhterem mâhut çekicini kılıncının demiri üzerine üç kere vurup yeni karındaşı ayağa kaldırıp ve iş alâmeti olmak üzere beyaz meşinden bir peştemal kuşatıp ve farmasonların güya ahlâk-ı hasenesine (*iyi ahlâkına*) işaret olarak merkuma beyaz eldiven giydirir ve ziyadesiyle hörmet ve muhabbet edeceği hâtuna takdim etmek için bir çift kadın eldi-

veni teslim ettikten sonra çıraqlara mahsus olan esrarı kendisine söyler, üç kere bus eder.

Bundan sonra münkir iki direk (*Saf*) arasına getirilmesiyle beraber farmason, yani dülger çırağı rütbesinin kendisine verildiği ilân olunur.

Ol halde bilcümle karındaşlar muhteremin emrine imtisalen usulleri üzere işaret eder ve ellerini çarptıktan sonra alkış ederek merkumun cemiyetlerine kabul edildiğini tahsin ederler.

İşte bunca emek ve teklifat ihtiyarıyla (*eziyete katlanarak*) dülger çıraklığını ihraz eden (*kazanan*) takdîm ü te'hir mukaddema (*daha önce*) çıkarmış olduğu esvabı giydikten sonra teşrifatçının delâletiyle şimal (*kuzey*) direğinin şark (*doğu*) tarafındaki ucuna gider ve yalnız ol defa olarak mahsus bir sandalyede oturduktan sonra lonca varızı (*hatip*) onal hitab edip farmasonların mükellef oldukları vezaif ile cemiyetlerinin asıl ve esasını ve kendi kavl ü iddialarına göre cemiyet-i mezkûrenin cemiyet-i beşeriye hakkında olan hizmet ve tesirâtını ve memâlik-i sairede mer'îül-icrâ olan nizamâtı (*başka memleketlerde kullanılmakta olan nizamları*) ve lonca odasında, işler açılıp kapandığı vakit teveccühle hareket olunmak lâzım geldiğini ve bunlara mümâsil (*benzeyen*) bazı şeyleri târif ettikten sonra hemen işler açıldığı zamandaki muamelât icra olunarak loncanın işleri paydos olup herkes dağılır gider.

(Devam edecek)

(1) Farmasonların bu makule muzafferiyetlerine ve hususâ bu yoldaki gayret ve seaatlerine doğrusu tekrar be-tekrar tahsin ve aferinden başka kim ne diyebilir. (El-mütercim),

DIŞA AÇILMA (I)

David O. JOHNSON

Birçok Mason, "Biz adetle uğraşmamalıyız; çünkü azalmıyoruz, daha iyiye gidiyoruz" derken, diğer bazıları da, "M.'luktaki üyelik çizelgesinin bir seri iniş-çıkışlar gösterdiği ve teşkilâtımızın, geçmişimizdeki ilk örneklerini alıp tekrar gelişeceği" inancındadırlar. Bu gibi davranış ve düşünuşlerin hâkimiyetine göz yumulması, neticede teşkilâtımızın bazı kısımlarının zeval bulmasına neden olacaktır. Bu meseleye gönye açısından bakmamız ve onu kaçamaklı yollara sapmadan karşılamamız gerekmektedir.

A. B. D. tarihinin ilk günlerinde, M.'luk, toplum hayatının merkezi olan kırsal alanlarda gelişti ve kuvvetlendi. Ulaşım ve iletişim henüz ilkeldi ve zamanın sosyal hayatını renklendirecek olaylar pek az idi. Toplumumuz daha hareketli, zengin ve kültürlü olmağa başladıkça sosyal arayışlarımız daha sofistike (karmaşık), belki de daha dünyevî, daha güncel bir şekil almıştır. Televizyon, profesyonel sporlar, sosyal kulüpler, hizmet organizasyonları ve benzerleri M.'luğun gelişmesinde menfi etkiler icra etmiştir.

Medeniyet, son yarım yüzyılda, daha önceleri olduğundan çok daha büyük bir süratle ilerlemiştir. M.'luk ise, kurulduğundan beri işlevlerinde herhangi bir değişiklik yapmamıştır.

Dünyanın gelişme evresinde bir zamanlar dünyaya hâkim olan dinozorlar, mamutlar ve benzeri yaratıklar, değişen dünya koşullarına ayak uyduramadıkları için ortadan kalkmışlardır. Afrika'nın Serengeti Düzluğu, çevreye adaptasyon ile yaşamı devam ettirmenin klasik bir örneğidir. Her organizasyon (iş, kilise, toplum) yaşamını sürdürebilmek için uyum sağlamak zorundadır. M.'luk da, landmarklarından ve öğretilerinden tâviz vermeksizin uyum sağlayabilir. M.'luğun, teşkilâtımızın hâli hazır durumuna karşı takınılan pasif ve soğuk davranış nedeni ile, pterodaktil ve brontozorus gibi sahneden çekilip gitmesine, yok olmasına müsaade edilmemelidir.

Üyeliği teşvike karşı olan tutumumuz, üye adedimizin yükselmesindeki en büyük engeldir. Rotary ve Kiwanis gibi birçok organizasyon, dâvet ile üye kabul

eder. Dâvet edilen kişiler, keza, "kendi hür irâde ve istekleri ile" bu kuruluşlara katılırlar. Katiyen baskı altında karara zorlanmazlar, sadece üyelik için ikna edilirler. Genellikle, adaylar, muayyen yetenek, ilgi ve vasıflarına göre veya teklif eden kimsenin yakın arkadaşı olması dolayısı ile seçilirler.

Eğer biz tutumumuzu biraz yumuşatır, üyeliği teşvike izin verirsek, mesleğimizle daha yakından ilgili, daha fazla hizmet taraftarı ve devamlı üyeler elde etme imkânları doğabilir. Bu da, kayıtsızlığı, ilgisizliği silip atabilir ve teşkilâtımızın yapısına kuvvet kazandırabilir. Münferit loca programlarının yetersizliği ile doğrudan ilgili olan âlâkasızlık da, üye sayımızın düşmesinin nedenlerinden biridir.

Loca çalışma saatlerimizle biz, profesyonel toplantı uzmanları ile rekabet etmekteyiz. Eğer biz, K.'imize birşeyler sunamazsak, yoğun, enerjik ve kişilik sahibi bu kimseleri nasıl göreve dâvet eder ve devamlarını sağlayabiliriz!

Bu, ortak bir amaç için kişileri birlikte sürükleyebilecek yaratıcı ve dinamik bir liderlik ister. Ancak bu şekilde, kişilerin etkin program ve pozitif davranışların etkisi ile görev alma ve devam problemleri çözümlenebilir. Pasif, ilgisiz ve Loca çalışmalarına iştirak etmiyen bir üye, hârici âlemde de M.'luğun iyi bir temsilcisi değildir.

Genelde, landmarklarımızın sonuncusu olarak kabul edilen 25 inci landmark, bu landmarkların asla değiştirilemeyeceğini bize hatırlatır. M.'ik sırların açıklanmaması üzerinde duran 23 üncü landmarkın izahı ile de bizim mesleğimize zarar vermemiz mümkündür. Fran-Masonluğu loca hâricine çıkarmamak belki de bizim fetişimizdir. Geçmiş yıllarda bir M.'a kasabanın lideri gözü ile bakılırdı. O kişi, mesleğimizin ve milletimizin bütün yüce prensiplerinin savunucusu idi. Bugün ise, üyelerimizden sivrilmiş kişilerin bu şekil hareketlerine nâdiren rastlanılmaktadır. M.'luk, sahne arkasında, düşüncelerini kendine çevirmiş olarak insanlığı daha iyi bir hale getirmek ve iyi vatandaş yapmak, ümit ve şefkat geliştiren işlerin icrası ile insanlara kardeşlik ruhu aşılayan kurumlar husule getirir. K.'lerimiz, yapılmış olan iyi işleri ve mesleğimizin bize kazandırdıklarını gayet iyi bilirler; fakat, kutsal kitapların öğütlediği gibi örnek olmak istememek, yeteneğini gizlemek niye? Mesleğimiz, uyku halinde olup uyuyan devi uyandırmak için müsait bir uyarı mı bekliyor? Bu uyarıcı acaba, umumî bir M.'ik iletişim programı olabilir mi? Eğer böyle ise, bu, mahallî bir fuarda M.'ik danışma pavyonu ile başliayabilir.

(Devam edecek)

Çeviren: M. Yılmaz SUNER

ROMA İMPARATORU TİBERİUS CLAUDİUS NERO GERMANİCUS'un SENATODAKİ İLK KONUŞMASINDAN...

- Sayın Senatörler! Bildiğiniz gibi beni, perdenin arkasından çıkartıp Sezar yaptılar. Bu yere lâıyk bulunmadığımı ve gidişimde arkamdan neler söyleyebileceğinizi tahmin ediyorum. İnşallah bunlar ben burada iken söyledikleriniz kadar acı ve kırıcı olmaz. Tabii bunları da yüzüme karşı yüksek sesle söylemediniz ya!.

Aslında hayatta iken bizler için söylenenler tarihin yazacaklarından hep farklı olmuştur. Oysa, şüphesiz tarihin söyleyecekleridir asıl önemli olan.

Bilinizki bana bugüne dek hep akılsız yada yarım akıllı denmiştir. Gene biraz ağır işittiğim ve kekeleyerek konuştuğum da doğrudur.

Oysa; Önemli olan çabuk yada yavaş konuşmak değil ne söylediğini bilmektir.

Ayrıca duyma zorluğuna karşın, ben konuşmaktan çok dinlemesini iyi bilirim

Biraz yarım akıllı olduğuma gelince, bu halimle ben birsürü akıllı geçinenler yok olup giderken, bu yaşıma gelmeği başardım

Demekki aklın yarımılığı tamlığı değilde, mevcudunun kalitesidir önemli olan.

(Derleyen : Prof. Ruşen R. DORA)

MASONLUK DERYASINDA KÜÇÜK DAMLALAR...

İsak ENDER

*İsrail Vadisinde
NUR Müh. L.'sı
Kurucularından*

* Aşağına bak; sana imrenen bazı kimseleri göreceksin. İşte onlara elini ve bilgini uzat, hiç olmazsa onları kendine yakın seviyeye getirmeğe çaba göster...

* Gıyabında başkalarına, kendinden güzel sözler söyletebiliyormusun? İşte en büyük fazilet budur...

* Muktedir olamadığın maddi varlıklara değil, ılık saçan manevi inançlara imrenerek, onlara sahip olmak için özen göster...

* Sevilince seversen veya sevince sevilirsen, bu sevgi potasında ancak ve ancak saadet kaynaşır...

* Mason'luğun gayesi, insanları insanlığın nurlu yoluna sevk etmektir.

* Temasta bulunduğun kimselerce korktuklarından değil, sevdiklerinden dolayı sana sevgi ile dolu saygı gösterilmesine gayret et...

* Hassas bir vicdan terazisine sahip olan insan, etrafına güven verir, inanç verir, güç verir...

* İnsanın en büyük saadeti hürriyettir. Yani hiç bir şeye bağlı olmadan, fikren ve ruhen hür yaşamak...

* İnsan insanlara yardım ettiği nisbette insandır...

* Ne bir sevgilinin elinde, ne kumarın ve içkinin arkasında, ne menkulun ve gayri menkulun yanında, ne de iktidar ve hırsın altında, onun kölesi ve esiri olmayan

insan, mutlu ve hür bir insandır...

* İnsanın sevdiği işi yapması veya insanın yaptığı işi sevmesi, O kişiyi mutlu ve başarılı kılar...

* İyi geçinme, zekâ, hüsnüniyet ve dirayet işidir. Bu bir nev'i etrafını idare etme sanatıdır. Buna sahip olan kimsenin kendine duyacağı güven sonsuzdur...

* Kendi kendine, iç aleminde kapalı yaşayan, etrafına faydası dokunmayan bir insan, kısır bir insandır...

* Manevi yardıma, samimi bir dostun, bir arkadaşın şefkat ve sıcak havasına hepimizin muhtaç olduğu zamanlar olmuştur. Ona göre hattı hareketlerini ayarla...

* İnsana ruh huzuru sağlayan sağlam manevî temeller atıldıkça, onun maddî refah ile saadete kavuşmasına imkân yoktur...

* İnsanların büyük çoğunluğu, şu kısa ömrü huzur içinde geçirecek maddî imkânlarla sahip iken, maalesef manevî dünyalarındaki yoksulluk yüzünden bedbaht olup gitmektedir...

* Büyük servetler içinde yüzen bazı kimselerin, ruhî mutsuzluktan dolayı bunaldıkları bir hakikattir...

* İdeal, insanı dar fikirli olmaktan kurtarır, ufkunu genişletir ve hayatla teması artırır...

* İyimser bir insan, hem kendine hem de etrafına huzurlu bir mutluluk verir...

* Ömrümüz, ümit ve gayelerimizin tahakkuku için geçirilen tatlı bir çalışma olmalıdır...

* Sabırlı ve müsamahalı olmak, kendi kendini terbiye etme meselesidir. Bu çalışma sonunda, zamanla sükûnete alışır, soğuk kanlı olabiliriz ve etrafımızı coşturan olaylara da tarafsızca bakabiliriz...

* Sevgiye dayanan her iş ve hizmet başarıya ulaşacağı gibi, insanların da birbirlerine hizmet etmesi ile, mutluluk yuvası olan ülkü mabedi inşaa edilebilir...

*

* *

Aydınlanma Çağının Aydınlik Sesi:

BEETHOVEN

Op. Dr. Ahmet AKKAN

İster DARWIN'in dediği, ister kutsal kitabın dediği gibi yaratılsın, insan yaratılışın tacidir.

Kutsal kitap, Allah'ın, kainatı beş günde yarattığını, altıncı gün kendine benzeri yaratırken "Yeryüzündeki herşeye hakim olsun!" dediğini, yedinci gün yaptığı işten memnun, dinlendiğini yazıyor. (Pastoral senfoni ismini verdiği 6. Senfoni için Beethoven herhangi bir yanılışı önlemek maksadıyla şu açıklamayı yapmıştır: "Kır hayatı ve doğa hakkında fikir sahibi olanlar bunu sezebilirler ve yapının gerçek anlamda resimden çok hayatın izlenimlerini taşıdığını anımsarlar". Pastoral senfoni resim değil, kır ve doğanın insanlara verdiği erişilmez zevktir).

Allah, insana doğaya hakim olacaksın diyor, ancak "iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemiyeceksin" emrini de beraber veriyor. Fakat ne zaman ki insan bilgi ağacının meyvesini yiyor, - ilk başkaldırma - tanrı tarafından cezalandırılıyor ve cennetten kovuluyor. İnsanın kendisini cennetten kovan bu amansız yüce güce

karşı koymaya imkânı yok. (Keman Konçertosu'nun başlıca özelliği, bestecinin kemana özgü ince, sevimli, uçarı, lirik sesleri olağanüstü bir sezgi ile sunmuş olmasıdır. Virtüozite gerektiren pasajları dolayısıyla bu konçerto, kemancılar için bir mihenk taşı olmuştur). Ademoğlu, belki birgün affedilir, kendisinden esirgenen sevgi tekrar verilir ve cennet bahçesine tekrar kabul olunur ümidiyle (O)'nun gönlünü almaya çalışmış ve DİNLE-Rİ, sonsuza uzanan umut yollarını, ahreti, cenneti, cehennemi düşünmüş durmuştur. Bu suretle başını karanlıklara gömmüş, ortaçağ insanı olarak asırlarca yaşadığını sanmış, kaderine boyun eğmiştir. (5. Senfoninin ünlü dört notalık girişi, Beethoven tarafından - kaderin kapiyı çalışı - olarak nitelendirilmesi nedeniyle "Kader Senfonisi" olarak bilinir. Ani çıkış ve düşüşlerle karakterize senfoni, bestecinin karmaşık ruhsal yapısının ve şiirselliğinin olduğu kadar, hırçınlığı ve coşkusunun da doruğudur.)

Nihayet, madem ki cennet bahçesinden ebediyen kovuldum, bari yer-

yüzü bahçesini şenlendireyim diye ikinci defa başkaldırmaya karar vermiştir. (Vercours, insan başkaldıran canlıdır diyor). Uyanış, yeniden doğuş, rönesans diyoruz bu çağlara ve karşımıza HÜMANİZMA, insanca davranış çıkıyor.

Hümanizma iki aşamalıdır: Evvela çizdiğin insan taslağını kendinde gerçekleştireceksin, sonra o insanı söyleyecek, başkalarına anlatacak, başkalarına benimseteceksin.

İnsan, insan olduğu günden, insan olarak yaşayacağı güne kadar hep sual sordu ve soracak. Bu sorulara kendine göre bir cevap buldu ve bulacak. (3. Senfoni'nin konusu o çağa damgasını vuran Napoleon'dur. Besteci, en içten duygularla bağlandığı özgürlük, eşitlik ve kardeşliğin savunucusu gibi gördüğü Napoleon için 3. Senfoni'nin üzerine "Sinfonia Grande Intitulata Bonaparte" cümlesini yazmıştır. Ancak Napoleon'un 1804'te imparator oluşu bestecide öyle bir hayal kırıklığı yaratmıştır ki bu adanışı yırtarcasına silerek yerine "Sinfonia Eroica" yazmıştır. Hayatının son devresinde en iyi dostu olarak tanınan Schindler, kendisi için "Hudutsuz hürriyet ve milli bağımsızlık aşığı idi" demektir. O, herkesin elbirliği ile devletin yönetimine katılmasını ve bağımsızlık ihtilali nedeni ile herkesin Frensa'ya bağlanmasını ve insan neslinin mutluluğunun esaslarının yaratılacağını ümit ediyor ve ilk zamanlarda bunu ancak Napoleon'un yapı-

bileceğini düşünüyordu. Plutarque'dan esinlenerek ALLAH'ın zaferi üzerine temellenmiş bir kahraman (Heroique) cumhuriyet düşünüyordu, diyor Romain ROLLAND.)

Akla uygun olarak yaratılmış doğayı, ancak AKIL (ratio) kavrar. Düşünüyorum öyleyse varım (cogito ergo sum) diyor Descartes. Aklımızı işletmek için bir metod bulmalıyız. Bu metod matematik ve fizik metodu değildir düşüncesiyle, 17. yüzyıl felsefesi ile Descartes, Leibniz, Copernicus ve Galileo çıkıyor karşımıza. (5. Piyano Konçertosu'nu - İmparator Konçertosu'nu - 1808 tarihinde yazmaya başlamış ve bir senede bitirmiştir. Uzunluğu ve güçlüğü nedeniyle piyanistlerin pek el atmaya cesaret edemedikleri eserde bestekar, yiğitlik, dürüstlük ve aklın oturttuğu otoriteyi ifade ederek, "mi bemol majör" tonalite ile eserin - İmparator - adıyla anılmasına neden olmuştur.)

Kartezyen felsefe şu şekilde özetlenebilir;

1- Yapılması ve yapılmaması gerekeni bilmek ve elden geldiği kadar düşünceyi kullanmak.

2- Aklın tavsiye ettiği herşeyi, tutkulara kapılmaksızın yerine getirmek için sağlam ve değişmez karar sahibi olmak.

3- Bizim olması elimizde olmayan bütün nimetlere istek duymama-ya alışmak.

4- Hakikat yolunda aklımızla ilerliyerek, ÜSTÜN İYİ'ye ve onun ve receği mutluluğa varmaya çalışmak.

(En büyük yapıtı olan 9. Senfoni bestecinin ölümünden üç sene evvel 1824'de ilk defa icra edilmiş ve bes-tekârın tam sağır olduğu devrede kendisi tarafından yönetilmiştir. Eser, Fransız Devrimi sonrası toplumsal çalkantılara ve tutuculuğa karşı tepki olarak insanlığa yeni bir coşku ve inanç gücü getirmeye yöneldiği son yapıtlarından biridir. Özellikle Schiller'in "Neş'eye Övgü" adlı şiirinden alınan dizelerle korolu son bölüm insanın geleceğe ve kendine güvenini pekiştirmeye yönelik bir yaklaşım içerir. Eserin en önemli özelliği senfonik müziğe seslerin en kıymetlisi İNSAN SESİ'nin ilk defa ilave edilmiş olması ve bu suretle hakiki ses birliğinin (senfoni) elde edilmiş olmasıdır.)

Heyhat... rasyonalizme rağmen insan henüz olgunlaşmamıştır. Asırlardan beri din ve toplum kuralları biçiminde insan üzerinde yoğun bir baskı vardır. Bu baskı yüzünden insan, karanlıkta yürüyen bir çocuk durumundadır. Herhangi bir din çerçevesinde veya toplumda yetişen insan, ancak o dini, o toplumun kurallarını düşünmek alışkanlığındadır. Bütün kanıtları kendi dininde, kendi toplum kurallarında görür. Akılcılığa rağmen bu bir putperestlik değil midir?..... Bunun cevabını 18. yüzyılda Aydınlanma Felsefesi ile Kant verecektir: KENDİ AKLINI KULLANMAK CE-SARETİNİ KENDİNDE BUL.

Aydınlık, yalnız insan aklının seçtiği bir ışıktır. İnsanın, baskı yönetiminden kurtulup, kendi başına özgür yürüdüğü yoldan varabileceği bir gayedir diyor Kant.

18. yüzyıl, yeni bir düzen içinde insanlığın birleşeceğine inanılan bir yüzyıldır. İşte Ludwig van Beethoven bu asrın ve bu düşüncesinin müzik dehasıdır.

Beethoven, Schiller'in uzun şiirinin bir kısmını almakla Schiller'in sözleri ile onun düştüğü yanılgıya düşmeden, sorunu tanrılık dini yolu ile değil, insanlık dini yolunda çözmek çaresinde bulmuştur. O'nun evrende hissettiği varlık, sözlerle açıklanması zor bir ateş, bir canlılık, bir güçtür. Bu güce insan dostluk, sevgi, kardeşlik ve vefakarlıkla varabilir.

Milyonlarca insanın kardeş olup kurdukları cennet besbelli ki yeryüzündedir.

"Yıldızlı kubbenin üstünde iyi yürekli bir Baba otursa gerek" diyor. Allah'ı yıldızların ötesinde olarak tanıyor. İnsanlar oraya çıkamaz. İnsan, insanlarla insanlığını yaşasın demek istiyor koronun son sözleri, kanımca.

"Kucaklayın birbirinizi
Bütün dünyayı sarsın öpüşmeniz
Bütün dünyayı- Bütün dünyayı- Bütün dünyayı"

Söz, ses, saz, orkestra birbirine karşıyor
Senfoni kapanıyor. Uyum olmuştur.
Sym.- phonia.

OĞLUMA MASAL

Teoman OMURTAĞ

Adamın birinin içinde, sivri sivri çıkıntıları olan, koskocaman bir taş varmış. Sağa, sola döndükçe, bu koca taş, daha yavaş kımıldar, vücudunun ötesine berisine dokunur, canını acı-tırmış. Bazen canı öylesine yanarmış ki, kendini kontrol edemez, karşısın-dakinin sözlerini, davranışlarını yan-lış anlar, hoşgörüsünü yitirir, kalp kı-rarmış.

Sonra sonra dikkat etmiş ki bazı arkadaşları, kendi taşlarından pek şı-kayetçi değiller. Canının çok yandığı bir gün bu arkadaşlarından biriyle dertleşmiş. Sormuş "nasıl kurtulu-rum? Sen ne yapıyorsun?" Arkadaşı "Kolay" demiş, "ben kendi taşımlı yon-mayı öğreniyorum". Adam o kadar is-temiş ki öğrenmeyi, arkadaşı onu kı-ramamış, yonucu ustası birkaç kişiye göstermiş.

Ustalar toplanmışlar, Adamın ta-şının yonulup yonulamayacağını tar-tışmışlar, OLUR deyip, aralarına alıp, onu çırak etmişler içlerinden bir usta-nın yanına. Yeni çırak hevesle başla-muş işe, kalemini çekicini alıp. Bir yan-dan usta rehberinin nezaretinde ta-şının sivri uçlarını yuvarlatır, bir yan-dan da sanatını ilerletmek için her bu-

luşmalarında sesini çıkarmadan, dik-katle diğer ustaların deyişlerini din-lermiş.

Gitgide taşının sivri uçları azaldı-ğından mıdır nedir, yoksa diğer usta-lardan tahammülü öğrendiğinden mi, daha az acı çekmeye başlamış, kalp kırmaz, etrafını incitmez olmuş.

Yıllar, yıllar, yıllar geçmiş ara-dan. Adam iyice pişmiş, usta olmuş, içindeki taşın bütün pürüzlerini çekiç-lemiş, taşını epeyce uydurmuş vücu-dunun şekline. Ustahgını yeni çırak-larla bölüşmeye başlamış. Yine de, seyrek de olsa, bazen bir sert hareke-tinde, taşını hisseder, çekici kalemi alır, ince ince yonarak onu olgunlaştı-rırmış.

Zaman akıp geçmiş ustanın ve ta-şının üzerinden, saçlarını sakallarını bembeyaz yaparak. İhtiyar usta vak-tin geldiğini anlamış, doğruca Mabe-din İnşaatına gitmiş. İnşaattakiler ta-şını alıp, sütunlardan birine özenle yer-leştirmişler. Adam, taşının, konuldu-ğu yere ne kadar yakıştığını görüp, mutluluk içinde yitip gitmiş sonsuz-daki TAŞÇILAR ÜLKESİ'ne.....

Masonların Dünyasından

YURT İÇİNDEN

* Sembol Muh. L.'si 25 Mart, 1990, Pazar günü Tenue Blanche ve Kuruluş Yıldönümünü bir arada kutlamanın mutluluğuna erişti.

Saat 18.30 da Nuru Ziya salonunda Hemşirelerimizle beraber hazır bulunan Kardeşlerimiz, 30 dakikalık kokteyl süresi içinde hoş sohbet'ten sonra, topluca Mabet'te icra edilecek törene katıldılar.

Çiğdem Pınar Hemşiremizin ilginç konuşmasının ardından, L.'mizin kuruluşunun 7'inci yılı nedeniyle Kurucu Üyelerine birer rozet hediye eden Üs. Muh. Ergün Süel K., yemekte bir araya gelmek üzere toplantıya son verdi.

Salondaki yemeğimizde, bu anlamlı günümüze davet edilen Devlet Opera ve Balesinin değerli sanatçısı

Meriç Sümen hanımefendi, Avrupa ve Rusya balesi ile ilgili görüşlerinin ardından Türk balesinin bugünkü durumunu özetledi ve sonra, Kardeşlere söz verildi. Karşılıklı soru ve cevaplar ile gecenin geç saatlerine kadar süren bu güzel sohbet, tüm Hemşirelerimiz ve Kardeşlerimizin ilgisini artırdı.

Son sözü Üs. Muh. alarak yaptığı kısa konuşmasının ardından, mutlu günümüzü onurlandıran değerli sanatçıya verdiği armağan ile hem kendisine hem de aynı zamanda tüm Hemşirelerimizle, Kardeşlerimize teşekkür ederek, en iyi dileklerini sundu. Gecemizde böylece sona erdi.

Dileriz ki daha nice mutlu yıllar hep birlikte olalım.

(Kaan TUNALI)

W. in 5000
1900-1901

LE GAMBONIN DE FRANCE. A TOUS LES MAGASINS GÉNÉRAUX SALT - TUNNY - FORCE.

[illegible]

Donné à l'É. de Laroche par l'É. de Laroche le 18 Mai 1868 E.V.

Dr. General: Muestra de la vida de un soldado de la guerra
 10 GRAYSON, MAITRE de COMME BAYONNETTE;
La Maitre de Comme, soldado de la guerra

2. 11. 27. 1912

Copy 2010

10. 11. 1882. 1882. 1882.

Vapex, Dignitaire de la R. S. Les Savandis les Almondin (bygg) pasteur que la sainte

Edgemoor

Bayreuth

66. no reaction

2000/01/01

Transcribed at my office, your service
 Washington, Jan. 22, 1862. J. B. C. Fisher, Attorney

B. G. Roberts

17

17

100

İLGİNÇ BİR BELGE

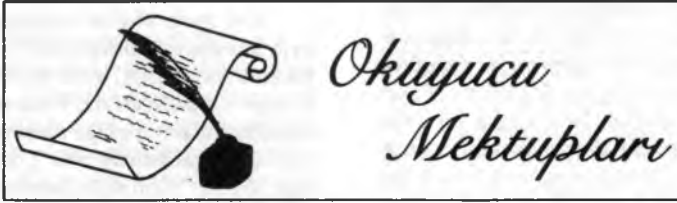
Necdet ERGEZEN

Yandaki sahifede, yarı yarıya ufaltılmış şekli ile görülen ilginç belge, İskenderiye Zaptiyesinde yaver olan İbrahim Assafi Bey'e ait olan Üstat Mason diplomasının fotokopisidir. Bu fotokopiyi bana vermiş olan torunu, İbrahim Assafi Kardeşin İzmirli olduğunu beyan etmiştir.

28 Mayıs 1868 tarihinde Pariste doldurulmuş olan bu belgeden, İbrahim Assafi Bey'in 30 Haziran 1839 yılında Girit adasında doğduğu, halen İskenderiyede (Mısır) ikamet ettiği ve 8 Mayıs 1868 tarihinde, İskenderiye vadisinde çalışan Les Pyramides (Piramitler) Locasında Üstat derecesine terfi ettirildiği anlaşılmaktadır.

Bu Üstat diplomasının üst yarısında Fransa Grand Orient'inin Büyük Üstadının, Büyük Üstat Kaymakamının ve iki Büyük Kurul üyesinin imzaları görülmektedir.

Alt yarısından görülen imzalar ise, Les Pyramides Muh. L.'sının görevlilerine aittir. Belgeyi ilginç kılan nokta: bir Türke ait olan 122 senelik Üstat Diploması olmasının dışında, Les Pyramides L.'sının Üs. Muh.'i olarak atılan imzanın, her ne kadar B. L. arşivinde bulunan diğer suretlerine benzememekle beraber, "Amiable" olarak okunabilmesidir. Hatırlanacağı gibi, Avukat Louis Amiable, Sultan V'inci Murad'ın tekrisi esnasında, İstanbul'da Proodos Muh. L.'sının Hatibi idi. (20 Ekim, 1872)

... "Geçenlerde, "Şakul Gibi" dergisinin eski sayıları elime geçti. Okudum.

Masonlukla ilgili her olaya açık olduğum için, devamlı izlemeyi arzu ettiğimden hemen abone oldum. Bundan sonra beni, devamlı okurlarınızdan sayabilirsiniz.

Geçmiş dergilerinizi okurken, mensubu olduğum masonluğu temsil eden kardeşlerimizden "Bay" diye bahsetmeniz, bende şu mektubu yazmak ve biraz içimi dökmek isteği uyandırdı. Kalem elime onun için aldım.

Sevgili K., yaşamımın değişik devrelerinde, 3 kez Nur-u Ziya sokağı masonluğuna girmek için öneri aldım.

...Fakat, beni öneren kişilerle yaptığım, konuyla ilgili konuşmalarında, benden ısrarla inançlarımın ve inanışlarımın açıklanması istenmesi, ve benim de, prensip olarak bu gibi inanış ve davranışların yalnızca kişiyi ilgilendirdiğini düşündüğümünden... bu kuruma girmeyi reddettim, öneril-

mem karşı çıktım. Beni öneren kişiler bana, her ne kadar "-Canım, bu bir formalitedir, sen gene kendi inançlarında özgür ol", demiş olsalar da, onlara "-Hayır, bir formalite için bile ödün vermem ve bu yüzden rahatsız olacağım bir yere girmem", dedim... ve olay benim için kapanmış oldu. Taa ki, dördüncü kez, gene masonluğa önerilmem ve bu sefer, önerildiğim yerin, sizlerin "düzensiz" diye adlandırdığınız, ama sizinkiyle aynı olan masonluk olduğunu öğrenene kadar.

Beni, şimdi mensubu olmakla övündüğüm masonluğa öneren kişi, bu önerisini yapınca, ...beni önerdiği masonluk kuruluşunun anlayışında, inançların kişiye özel olduğunu ve bununla ilgili hiçbir açıklama isteği ile karşılaşmayacağımı söyledi.

Çok olumlu karşıladım, ve kendisine "- Tamam, seninleyim, önerini yap, geliyorum", dedim. Ve böylelikle, ikinci bir masonluğun varlığını öğrenmiş oldum.

Hemen sonra, bu durumu, beni ilk önce sizin masonluğunuza öneren,

bugün Sonsuz Doğu'ya göçmüş bulunan ve kuruluşunuzda çok yüksek bir yerde bulunduğunu öğrendiğim aile dostumuza, benim bir kez daha masonluğa önerildiğimi ve bu defa öneriyi kabul ettiğimi söyledim. "Fakat galiba, dedim, beni başka bir yere önerdiler, çünkü aynı soruları sordular." - "Neresiymiş orası, yoksa Teppebaşı mı?," dedi. "Evet", dedim. İşte o zaman, o aile dostumuz açtı ağzını, yumdu gözünü, kıyamet koptu...Bana çok kırıldı. Ben bu hınca, bu kızgınlığa o zaman bir anlam veremedim. Yaşlılığın, damar sertliğinin oluşturduğu bir davranış biçimi olarak nitelendirdim...

...Kabul etmekte zorlandığım bu davranış biçiminin belirtilerine, "Şakul Gibi" dergisinde de rastladığım için, içimden gelen bu mektubu yazmak istedim.

Aslında, sizi suçlama gibi bir azum ve amacım yok. Olayın sizden kaynaklanmadığını gayet iyi biliyorum. Ve o yüzden size, "Yahu yapmayın, gelin vazgeçin şu ayrıcalıktan," demiyorum. Biliyorum, olanaksız. Ben yalnızca, tanımadığım ama kardeş bildiğim size, bu davranışınızın bana ters gelen yanlarını belirtmek istiyorum.

Sevgili K,

Sizin de, bizim de yaptığımız ne?

İnsanlığın yetkinliğe, mükemmelliğe ulaşması.

Siz onların iyiliği, biz kötülüğü için mi uğraşıyoruz?

Yoo, aynı ritüelleri uyguluyoruz, aynı konularda konuşmalar ve beyin yıkama yapıyoruz, aynı kültür birikimlerinin ürünleriyiz. Ama siz, "İnsanlığın mükemmelliğe ulaşması yalnız bizim çabamızla olur", diyorsunuz. Biz ise, "Hem sizin, hem de bizim çabamızla olur, gelin görüşelim, fikir değişik tokuşunda bulunalım, tartışalım, ortak yanlarımızı görelim, birbirimizi anlayalım ve kuvvetlenelim", diyoruz. Siz, "Siz bizim için yoksunuz, bizim size ihtiyacımız yok", deyip var olanı inkar ediyorsunuz. Devamlı gerçeği aramak olan misyonunuza ters düşüp gerçeği (benim üye olduğum masonluk kuruluşu) görmek istemiyorsunuz. Daha doğrusu, sizin gerçeği görmenize engel olmak isteyen İngiltere B. L.'sının buyruğuna, düzensiz ilan edilmekten çekinmeniz nedeniyle, resmi olarak boyun eğiyor, ama resmi olmayan ilişkilerinizde, bu gerçeği bildiğinizi ve kabul ettiğinizi açıklıyorsunuz. Kendi kendinize ters düşüşünüz ve davranışlarınızdaki bu ikilik sizi rahatsız etmiyor mu?

Geçenlerde, Türk Masonluğunun 80. yılını kutladınız.

Hangi Türk Masonluğunun?

80. yılını kutladığınız Türk Masonluğunun 55 yılı, sizin de bir zamanlar içinde bulunduğunuz ve bugün yok olarak kabul ettiğiniz "Düzensiz" masonluktu. İnsan, geçmişini ve kökeni-

ni nasıl bu kadar inançla inkâr edebilir?

Düzensiz olarak günümüzden 25 yıl evveline kadar sürdürdüğünüz ve bugün, vefasızlık örneği göstererek, tanımadığınız bu masonluğun o zamanki bir üyesi olan Namık Kemal'e, gayet haklı ve doğru olarak (düzensiz mason olmasına rağmen) "Kardeş" demekte bir sakınca görmüyor, fakat sizin de 25 yıl evvel içinde bulundunuz bu masonluğun bugünkü B. Ü. Vedat Yeğinsü K.'i veya Murat Özgen Ayfer K.'i, derginizdeki yazılarda yalnızca adlarıyla belirtmekten rahatsız olmuyorsunuz...

Masonluk niteliğinin Nur-u Ziya'ya kavuştuktan sonra geri alınmayacağını, artık o kişi masonluktan ayrılmış, uykuya yatmış olsa bile, kensinin mason ve kardeş olarak tanınacağını savunuyorsunuz. Hapise girmiş bir kardeşimize, adam öldürmüş bir masona (örnek olarak), yine "Kardeş" demekten çekinmiyor, ama Nur-u Ziya'ya, 25 yıl evvel, sizin de uyguladığınız masonlukta, beraber kavuştuğunuz kardeşimize K. harfini çok görüyorsunuz. İnsan, kardeşini nasıl inkâr eder? Bunda bir terslik yok mu? Bu size normal geliyor mu? Ben kabul edemiyorum, bu tür davranışları içtensizlik olarak görüyor ve çok rahatsız oluyorum. Rahatsız olduğum en büyük nokta ise, özel yaşamınızda bu kardeşlere "Kardeşim" demekten çekinmemeniz.

Yazımın başında dediğim gibi, olayın sizden kaynaklanmadığını gayet iyi biliyorum ama, 20. yüzyılda, düşünen, fikir üreten, gerçeği arayan bir insan, nasıl olur da körü körüne, görünen bir gerçeğin aksine inanmaya mecbur tutulabilir? Bugünün insanı, bu kadar bilinçsizleştirilebilir mi, bu kadar -özür dilerim- Rabelais'deki Panurge'nin koyunu durumuna sokulabilir mi?

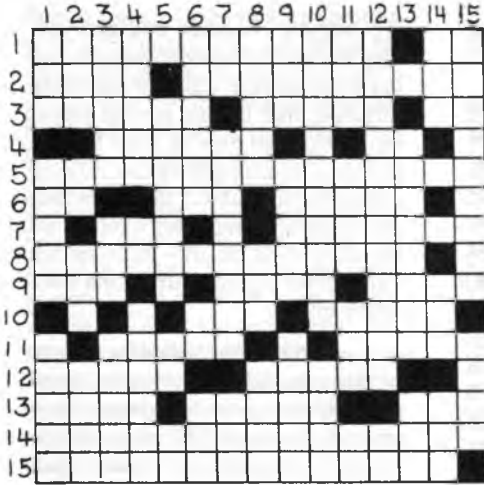
...Türkiyedeki Masonlar rakamını verirken, sizin masonluğunuz olan 6500 kişiden bahsediyor, ama benim masonluğum olan 2000 kişiyi yok olarak kabul ediyorsunuz. Ama öte yandan, "yalnızca Masonlara satılır" diye başlık altı koyduğunuz "Şakul Gibi" derginizi, düzensiz olduğunu ilan eden (sizin sınıflandırmanıza göre) bana ve başka masonlara göndermezlik etmiyorsunuz...

Bu çifte standard, hem beni, hem de sizin masonluğunuzdaki birçok kardeşimi rahatsız ediyor. Yanlış mı?

Mektubumu yayınlamayacağını zı biliyorum. Hem, bir dergi ölçüleri için epeyi uzun hem de sizin açınızdan sakıncalı, en azında bu yazılış biçimiyle...

K. Sevgi ve Saygılarımla,

Metin ANSEN

İÇ İÇE GEÇMELER

Soldan sağa: 1) Bir sinema artisti-miz kırk haramilere karşı. 2) Acı, üzüntü, dert, keder — İnhisarlı merhum güreşçimiz. 3) Ayla ilgili — Eski Romada azizler — Ezgi, türkü, nağ-me. 4) Kira amblemi — Kahraman, yi-ğit. 5) IV Murat'ın annesi ve Büyükdere mesiresi. 6) Hatırla — Tak, Tes veya Tem'in sonu — İzler, nişanlar. 7) Yüce — Siirtin bir ilçesine. 8) Bir yaza-rımız ve öldürülen Coca-Cola fabri-katörümüz. 9) Gelecek — Ticaret ma-lı. 10) Alternatifler arasında karar ver.— Yazar Salman. 11) Ek süre, Önel — Elbe'ye dökülen Alman nehri. 12) Kü-çük mağarasına — Arı da, yılan da ya-par. 13) Lastik çerçevesi — Emekçi — Ensiz. 14) Bir merhum yazarımız ve

komik aktör. 15) Başa sona Z gelince iki aktrisimiz.

Yukarıdan aşağıya : 1) Bozma, kesme, koparma — Halicar-nassos kralığı — Paris mücev-heri. 2) ...den ...e kadar — Esas tutulan yüz — Cet — Devletin belirlediği fiat. 3) El ile dokun-ma — Muahede imzalamış ol-duğumuz, bir Lozan barlıyözü — Ondan bundan. 4) El birliği ile bir kişinin işinin görülmesi — Solsi arası — 100.000 gram. 5) Kıtık pamuk veya sünger ile doldurulmuş (fransızcadan) — Balon şişirme gazı sembolü — Kısaca numara. 6) Binek hayvanı ve balık — Barselona

eveti — Us. 7) 15'inci harfin adı — Ola-sı — mua ile dergi. 8) Baht açıklığı — Düz, ensiz kılıç — Gökyüzü. 9) İngiliz arısı — Küçük kaya parçası fırlat! — Emeksiz, zahmetsiz. 10) İlgili olanlar — Arap köpeği 11) Ucu sivri şimşir ta-koz — Yukarıdan aşağıya son 2'nin tekrarı — GB. BRD. SF'nin Amerikan-cası — Londrada böyle, öyle, şöyle. 12) Meteoroloji spikeri ve folklor şarkı-cımız — Riayet et. 13) Müslüman ülke-de oturan Yunan asıllıya ses — Kısaca Yugoslav para birimi. 14) Zaviye — Tozunu, kirini al! — ABD'de otomo-bilciler birliği. 15) Kaygı, üzüntü, ve korkutucu hayali yaratık — Kont (in-giliz). M.M.

(Bulmacayı çözün, bir yıllık abone kazanın.)

ADEM HÜRREM BİRADER...

İSTANBUL VADİSİNDE K.: SOFRALARI BİR HOŞTUR...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	K	O	C	A	M	U	S	T	A	F	A	P	A	Ş	A
2	A	B	■	F	E	T	H	I	Y	E	■	E	G	E	R
3	L	A	H	I	T	■	O	K	A	N	E	R	■	T	A
4	E	■	A	Y	E	T	E	■	A	■	■	■	B	A	L
5	N	A	N	E	■	I	■	I	M	R	A	H	O	R	■
6	D	I	E	T	■	E	D	D	A	I	N	■	D	E	R
7	E	D	■	E	B	R	U	■	S	I	D	A	R	T	A
8	R	A	I	■	I	■	Ç	O	K	Ş	O	F	U	■	■
9	H	■	K	E	■	S	A	L	■	A	R	A	M	A	■
10	A	R	S	I	Z	A	R	A	F	■	R	■	■	M	K
11	N	U	■	U	E	F	A	■	■	F	A	R	A	B	I
12	E	R	S	O	Y	■	■	S	R	I	■	A	D	E	L
13	■	■	K	A	R	I	Y	E	■	■	S	E	F	E	R
14	A	L	O	■	E	M	A	N	E	T	■	■	T	I	S
15	K	Ü	Ç	Ü	K	A	Y	A	S	O	F	Y	A	■	E

ŞAKUL GİBİ'Yİ EDİNMENİN TEK YOLU ABONE OLMAKTIR.

Yıllık (10 sayı) abone bedeli : 30.000.- TL.

Yurt dışı abone bedeli : 20.- Amerikan Doları

Abone bedelini İstanbul, Ankara veya İzmir'de Lokal kapısındaki vazifelilere yatırabileceğiniz gibi, adresimize çekinizi postalayabilir veya bir posta havalesi gönderebilirsiniz.

Çek veya posta havalesi kullandığınız takdirde aşağıdaki formu şu adrese postalayınız:

ŞAKUL GİBİ — Zincirlikuyu Cad. 9/13 Etiler 80600 İstanbul

✂ Buradan kesiniz veya fotokopisini çekiniz

ŞAKUL GİBİ dergisine abone olmak istiyorum.

Abone bedeline ait posta makbuzu veya fotokopisi eklidir.

İlk çıkacak sayısından itibaren lütfen adresime postalayınız.

(DAKTİLO VEYA BÜYÜK HARFLE YAZINIZ)

Adım, Soyadım :

Adresim :

.....

.....

Telefon No. : Locam

YENİLİK BASİMEVİ

Tel. : 143 55 72 - 145 32 48